

چکار می‌کنی؟ حضرت موسی پاسخ می‌دهد که به آن تکیه می‌کنم و گوسفندان را به چرامی برم و غیره. خداوند آنجا به حضرت موسی می‌گوید که آن بینداز. من درباره این آیات، تصویری سطحی داشتم و فکر می‌کردم که این امری است که عصابه مار تبدیل شود؛ اما همین چند روز پیش ناگهان برایم روشن شد که منظور خداوند این است که حضرت موسی به او تکیه کند.

زندگی فردی مثل شما که حافظ و قاری قرآن است، چه تفاوتی با دیگران دارد؟

در زندگی ام گره‌هایی بوده است که وقتی گرفتار آن شده‌ام، فکر می‌کردم دیگر برایم آخر دنیا نیست. قطعاً با توسل به قرآن و اهل بیت (ع) و به برکت حافظ بودن آن، از این مشکلات رها شده‌ام. حضور قرآن برای من چنین تأثیری دارد.

چقدر قرآن در شیوه تفکر شما تأثیر داشته است؟

همین چند وقت پیش در مسیر جلسه قرآنی همراه یکی از قاریان صحبت می‌کردیم. وقتی به مقصد رسیدیم، به حاضران گفت که «مجتبی پاسخ صحبت‌ها را با آیات قرآن می‌دهد»، این مسئله شاید در نظر بعضی‌ها ریا باشد، اما این تأثیری است که ناخودآگاه از قرآن گرفته‌ام.

کسی که قرآن را در سینه دارد، ممکن است که قلبش کدر شود؟

برای همه ناراحتی و کدورت پیش می‌آید و از آن گریزی نیست. برای خودم بارها پیش آمده است که از زخم زبانی یا کتایه و تحقیق ناراحت شده و چند روزی عصبانی یا افسرده بوده‌ام. اما به لطف نور قرآن زود پاک می‌شود و انگار قلبم دوباره شسته می‌شود و یاد آیه‌ای می‌افتم که معنایش این می‌شود: «آنچه نزد شماست، فانی می‌شود و آنچه نزد خداست، باقی است.» بعد از این سکوت و گذشت می‌کنم.

آرزوی شما در ادامه حرکت در مسیر قرآن چیست؟

از ته دل می‌خواهم روحانیت و زیبایی قرآن به عموم مردم شناسانده شود و با عمق وجودشان، آن را درک کنند. حداقل قصه‌های قرآن را بشنوند. بارها به دوستان هم گفته‌ام که از نظر من، قرآن آن طور که باید و شاید، بین عموم مردم به صورت درست شناخته شده نیست. شاید مهم‌ترین مسئله این باشد که با قرائت یا حفظ قرآن به دستاورد اقتصادی نخواهند رسید؛ مثلاً شاید ورزشکار المپیک یا دریافت‌مدال میلیاردها تومان جایزه بگیرد ولی یک حافظ یا قاری قرآن حتی یکصدم آن هم دریافت نمی‌کند. آرزو داشتم می‌توانستم شرایط را تغییر دهم و انگیزه بیشتری برای ترغیب نوجوانان و جوانان به قرآن پیدا کنم.

تا اینجا مشخص شده است که در ترتیل و حفظ قرآن نمونه هستتید. الگوی شما در ترتیل خوانی کیست؟

اول از همه استاد منشاوی. چون فصیح می‌خواند و برترین است. البته که قرآن سه نوع تلاوت دارد. تلاوت تحقیق، ترتیل و تحدیر. تحقیق همین تلاوت مجالس خانگی است. ترتیل آن چیزی است که در قرآن هم به آن توصیه شده و تحدیر هم همانند ترتیل، اما با سرعت بیشتر. غیر از ایران، مصر و خیرا قطر، بقیه کشورهای اسلامی بیشتر علاقه مند به ترتیل هستند.

چند سال است که قرآن را آموزش می‌دهید؟

تقریباً از سال ۹۲ بود که آموزش قرآن را از روزهایی شروع کردم. بعد هم سراغ آموزش تجوید و حفظ رفتم. برای این آموزش‌ها هم محدودیت سنی نیست، اما بیشتر قرآن آموزانم کودکان و نوجوانان هستند.

در مجموع چند نفر را در این سال‌ها آموزش داده‌اید؟

اگر بگویم چند هزار نفر گزاره نگفته‌ام. تابستان‌ها در مساجد و محافل مختلف سطح شهر کلاس آموزش قرآن دارم و مابقی سال هم در محل نقا (نخبگان قرآنی) برای کودکان و نوجوانان افغانستان در محله شهید آوینی گلشهر کلاس‌های مختلف و متعددی برگزار می‌کنم. مادر مجموعه نقا برای کلاس‌ها پوسترو بنز هم چاپ می‌کنیم، اما بیشتر ثبت‌نامی‌ها از طریق دوستان و فامیلشان که قبلاً اینجاقرآن را آموزش دیده‌اند، ما را پیدا می‌کنند.

شما که قرآن را حفظ هستتید و ترجمه و تفسیر آن را هم می‌دانید، آیا چیزی هست که در قرآن برایتان تازه داشته باشد؟

قرآن هیچ وقت تکراری نمی‌شود. دائم در آن نکته‌هایی پیدا می‌کنم که با فهم خودم از منظر دیگری آن را درک می‌کنم. مثلاً همین چند روز پیش داشتم درباره سوره طه فکر می‌کردم. در این سوره، خداوند به حضرت موسی کلیم... می‌فرماید که در دست راست چیست؟ حضرت موسی می‌فرماید که این عصای من است. خداوند می‌پرسد که با آن

تا قرائت کنیم. بعد‌ها هم به مرور در مجالس مختلف برای قرائت دعوت می‌شدم.

جداً از پدر حتماً استادی داشته‌اید که قرائت را اصولی آموزش بدهد. اولین نفر چه کسی بود؟

محمدرضا شفیعی مؤمن، از قزاقی حرم مطهر و استاد بین‌المللی در زندگی قرآنی من نقش اساسی و کلیدی داشته است. آقای مؤمن دوشنبه‌ها جلسه ثابت داشت و در دوران نوجوانی و جوانی هر هفته در جلسات شرکت می‌کردم. بسیاری از ایرادات تجویدی ام را در همین جلسه متوجه شدم و برطرف کردم.

چه نکاتی را رعایت کردید که بهترین رتبه را در مسابقات به دست آوردید؟

در مسابقات قرآنی، صوت، لحن، تجوید، وقف و ابتدا ملاک است. باید در همه این موارد برتر باشی تا رتبه عالی را کسب کنی.

در مسابقات حفظ چه نکاتی را رعایت کردید؟

در این دسته مسابقات داور که به نام «هادی حافظ»، شناخته می‌شود، یک تا پنج سؤال می‌پرسد و در پاسخ او شما باید پنج خط تیک صفحه قرائت کنید. ملاک‌های زیادی هم دارد که شامل همان موارد صوت، لحن، تجوید و وقف و ابتدا می‌شود.

بین این ملاک‌ها شاید «وقف» و «ابتداء» کمتر به گوش مردم آشنا باشد. کمی توضیح می‌دهید؟

قاریانی که نفس کمی دارند در اجرای وقف و ابتدا با مشکل روبه‌رو می‌شوند؛ مثلاً در آیه‌ای که دو خط است، علائم وقف کمی فاصله دارند. اگر نفس قاری نرسد، باید پشت سرهم وقف کند و ممکن است دوباره ابتدای قرائتش را از مکان درستی شروع نکند. تحت این شرایط به آن «وقف قبیح» می‌گویند و امتیاز قاری کم می‌شود.

استادی خوش اخلاق برای بچه‌ها

دو نوجوان امروز با مجتبی کلاس دارند. این بچه‌ها هفته‌ای دو بار و در جلسه‌ای یک ساعته به اینجا می‌آیند و اشکالات قرائتشان را برطرف می‌کنند. سید محمد حجت موسوی ده‌ساله و دانش آموز کلاس چهارم است. او دو سال است که قرائت قرآن را از مجتبی آموزش می‌بیند. می‌گوید: پدرم از طریق فضای مجازی اینجا را پیدا کرد. آدمم و از استاد افتخاری قرائت رایا گرفتم. قبل از این فقط می‌توانستم حمد و سوره را بخوانم.

سید محمد حجت آرزو دارد قاری سرشناسی شود و حتی از استادش هم جلوتر برود. او می‌گوید: استاد افتخاری خیلی خوش اخلاق است و حتی وقتی پشت سرهم اشتباه می‌کنیم، باز هم چیزی نمی‌گوید.

سید حسین صالحی، شاگرد دیگر هم ده‌ساله و دانش آموز کلاس چهارم است. مادر او از طریق همسایه‌ها با مجموعه نقا و مجتبی افتخاری آشنا شد و حدود یک سال و نیم است که پسرش اینجا آموزش می‌بیند.

حسین می‌گوید: قبل از این چیزی بلد نبودم اما حالا به سطح قرائت معمولی رسیده‌ام. آرزو دارم قاری خوب و معروفی شوم. عاشق قرآن هستم و کلام خدا را دوست دارم.

جام‌های افتخار نفا

مجتبی به فوتسال علاقه مند است و هفته‌ای دو بار تمرین و بازی می‌کرد تا اینکه از سال ۱۳۹۸ دقیقاً قبل از شروع شیوع کرونا نیت کرد که استعداد های قرآنی راد مسیور ورزش هم پیروانند. بعد از آن تیمی تحت عنوان نقاش شکل گرفت و حالا مجتبی مدعی است که این تیم پرافتخارترین تیم فوتسال مهاجران افغانستانی در استان است. او می‌گوید: در همین مسابقات جام رمضان شهرداری که با حضور ۳۵۲ تیم برگزار می‌شود، تا به حال تنها یک گل از دروازه رد شده است. از افتخارات این تیم می‌توان به کسب رتبه سوم کشوری در بین تیم‌های مهاجر داخل ایران اشاره کرد.

مجتبی به فایده دیگر این فعالیت ورزشی اشاره می‌کند و می‌گوید: در کنار همین فعالیت‌های ورزشی بود که بسیاری از هم‌بازی‌های ما جذب جلسات قرآن شدند و حفظ و قرائت قرآن را شروع کردند.